

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Aleny Adamcovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa **A. A.**, zastúpený advokátom JUDr. V. C. proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o **vdoveckom dôchodku**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 14. júla 2009, č.k.1Sd/48/2009-17, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1Sd/48/2009-17 z 14. júla 2009 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. zo 6. marca 2009, ktorým bol navrhovateľovi odňatý vdovecký dôchodok od 4. mája 2009 podľa § 48a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení a 112 ods. 2 a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon“).

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že vzhľadom k tomu, že sa navrhovateľ nestará o nezaopatrené dieťa od 4. mája 2009, nemá nárok na vdovecký dôchodok, ktorý mal priznaný od 15. októbra 1981 a že na jeho zdravotné a sociálne dôvody nemohla odporkyňa prihliadať. Zároveň súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu, že nesúhlasil s vysloveným právnym názorom krajského súdu. Podľa jeho názoru mala odporkyňa aplikovať ust. zákona č. 310/2006 Z.z. o sociálnom poistení, nakoľko na jeho status vдовca sa dosiahnutím plnoletosti detí nič nezmenilo. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vyslovil názor, že navrhovateľ má nárok na vdovecký dôchodok a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa, ktoré jej bolo doručené dňa 7. septembra 2009, nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z podkladov spisu je zrejmé, že navrhovateľ bol poberateľom vdoveckého dôchodku od 1. augusta 1991 na základe rozhodnutia z 15. októbra 1991 podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 a ktorý poberal až do 3. mája 2009. Zároveň mal navrhovateľ vyplácané aj sirotské dôchodky na deti E. v období do 3. januára 1993, na dcéru R. do 3. júla 1993 a na syna M. do 3. mája 2009. Navrhovateľ dosiahol dôchodkový vek 11. septembra 2001, kedy sa začal jeho invalidný dôchodok považovať za starobný dôchodok.

Podľa § 260 ods.1 zák. o sociálnom poistení dávky nemocenského poistenia, dávky dôchodkového zabezpečenia, plnenia vyplývajúce z nárokov na náhradu škody spôsobenej pracovným úrazom alebo chorobou z povolania, peňažná náhrada a podpora v nezamestnanosti, priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, sa považujú po 31. decembri 2003

za dávky podľa tohto zákona, a to v sume, v akej patrili k 31. decembru 2003; ak nárok na výplatu týchto dávok, plnení, peňažnej náhrady a podpory v nezamestnanosti trval k 31. decembru 2003, dávky, plnenia, peňažná náhrada a podpora v nezamestnanosti sa vyplácajú aj po tomto dni za podmienok ustanovených predpismi účinnými do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak. Nárok na výplatu starobného dôchodku a pomerného starobného dôchodku, ktoré boli priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, sa posudzuje po 31. decembri 2003 podľa predpisu účinného od 1. januára 2004.

Zákon o sociálnom poistení neustanovuje úpravu na výplatu vdoveckého dôchodku na ktorý vznikol nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 spôsobom odchylným od úpravy obsiahnutej v § 260 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Na navrhovateľa sa preto nevzťahuje ustanovenie § 74 zákona o sociálnom poistení. Z citovaného ustanovenia § 260 ods. 1 zákona o sociálnom poistení potom vyplýva, že ak vdovecký dôchodok bol priznaný pred 1. januárom 2004 a nárok na jeho výplatu trval aj po 31. decembri 2003, potom sa vdovecký dôchodok vypláca len vtedy, ak sú splnené podmienky výplaty vdoveckého dôchodku, uvedené v § 48a ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení.

Podľa § 48a ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, vdovec má nárok na vdovecký dôchodok po manželke, ak sa stará aspoň o jedno nezaopatrené dieťa uvedené v § 46 ods. 3.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že syn navrhovateľa už nie je od 4. mája 2009 nezaopatreným dieťaťom, takže od 4. mája 2009 navrhovateľ už nespĺňa podmienku starostlivosti o nezaopatrené dieťa. A predmetom preskúmania je rozhodnutie odporkyne o zániku nároku vdoveckého dôchodku priznaného podľa § 48a zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení.

Odvolaací súd nezistil, že by nárok navrhovateľa na výplatu vdoveckého dôchodku bol posúdený inak ako nároky iných vdovcov, ktorým bol vdovecký dôchodok taktiež priznaný podľa zákona č. 100/1988 Zb. a preto námietku o jeho diskriminácii nepovažoval za dôvodnú.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd neskúmal podmienku nároku navrhovateľa na vdovecký dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, keďže toto nebolo ani predmetom rozhodovacej činnosti odporkyne v tomto prípade a o priznanie vdoveckého dôchodku podľa tohto zákona navrhovateľ odporkyňu ani nepožiadaval. Je taktiež potrebné uviesť, že riešenie hmotného zabezpečenia pozostalých pri strate živiteľa alebo partnera je aj otázkou ekonomickej únosnosti pre štátny rozpočet a preto je vecou štátu, resp. zákonodarcu, či a ktoré skupiny občanov a v akom rozsahu hmotne zabezpečí pre prípad straty živiteľa alebo partnera.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie odporkyne je v súlade so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.) a odporkyni náhrada trov konania nepatrí.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. februára 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

